

Arrest

nr. 205 715 van 21 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/20
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 12 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 april 2018.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. *In het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 9 november 2010 een afstand van de asielaanvraag vastgesteld.*

In het kader van verzoeksters tweede asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 25 maart 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Inzake het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoekster tegen deze beslissing indiende, werd bij 's Raads arrest nr. X van 23 mei 2011 de afstand van geding vastgesteld. Daar geen van de partijen, met toepassing van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet, binnen de vooropgestelde termijn gevraagd hebben om gehoord te worden, worden ze immers geacht in te stemmen met de in de beschikking van 3 mei 2011 opgenomen grond, met name dat, daargelaten de vraag of de door haar aangevoerde feiten waar zijn, verzoekster niet aantoont dat zij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming door haar nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2 van de Vreemdelingenwet.

Ter ondersteuning van haar huidige derde asielaanvraag legt verzoekster bijkomende, nieuwe verklaringen af -ze verklaart in Macedonië problemen te hebben gekend met en een vrees te koesteren jegens C. die haar man geld leende en die hen vervolgens, na problemen om de som terug te betalen, zou hebben bedreigd en haar man in het ziekenhuis hebben geslagen-, en volgende documenten neer: haar paspoort, uitgereikt op 13 oktober 2012, haar Macedonische identiteitskaart, uitgereikt op 29 augustus 2012, en een medisch attest betreffende haar psychische verzorging.

3. (Oud) Artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidde als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Deze bepaling werd mutatis mutandis ondergebracht in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, thans ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrenge. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt de derde en huidige asielaanvraag van verzoekster niet in overweging genomen omdat zij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

In de bestreden beslissing wordt eerst gewezen op de weigeringsbeslissing die het Commissariaat-generaal in het kader van verzoeksters vorige, tweede asielaanvraag nam en op het feit dat vervolgens bij haar beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een afstand van geding werd vastgesteld.

Met betrekking tot de door verzoekster bij haar huidige derde asielaanvraag aangehaalde problemen met de persoon van wie haar echtgenoot geld leende, C. genaamd, wordt gewezen op verschillende flagrante tegenstrijdigheden tussen verzoeksters verklaringen en de verklaringen afgelegd door haar echtgenoot. Deze tegenstrijdigheden zetten, zo oordeelt de commissaris-generaal, hun algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van hun verklaarde problemen in Macedonië ernstig op de helling. Aan de problemen met C. kan, zo luidt de beslissing, niet het minste geloof worden gehecht.

Vervolgens stelt de commissaris-generaal vast dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij voor eventuele problemen in Macedonië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten met wie zij, zo wordt hieraan toegevoegd, overigens nooit problemen heeft gekend.

Met betrekking tot de verklaringen van verzoeksters echtgenoot waaruit blijkt dat hij in Macedonië geen werk vond en diens vermoeden dat dit komt omdat hij Rom is, wordt opgemerkt dat uit diens verdere verklaringen blijkt dat het voor iedereen moeilijk is om werk te vinden en dat hem nooit werd gezegd dat hij geen werk kreeg omwille van zijn etnie. Hierbij wordt voorts gewezen op informatie van het Commissariaat-generaal over de situatie van en bescherming voor minderheden in Macedonië, en gesteld dat eventuele problemen van discriminatie in Macedonië niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien, zo wordt hieraan toegevoegd, kan geenszins zonder meer worden afgeleid dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

De door verzoekster neergelegde documenten zijn, zo wordt geoordeeld, niet van aard voormelde conclusies te wijzigen. Haar paspoort en identiteitskaart staven immers enkel haar identiteit en nationaliteit, gegevens die niet betwist worden. Het medisch attest bewijst dat verzoekster in Macedonië psychisch werd opgevolgd, meer niet, aldus de commissaris-generaal.

4.2. Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Zij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze vergoelijken, minimaliseren en tegenspreken van de vaststellingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen niet ontkracht of weerlegt.

4.3. Verzoekster weerlegt op geen enkele wijze de motivering in de bestreden beslissing waar op goede grond het volgende wordt vastgesteld:

“In het kader van uw huidige derde asielaanvraag haalt u aan problemen gekend te hebben met een Albanees van wie uw echtgenoot geld geleend heeft. Er dient evenwel gewezen te worden op verschillende flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenoot, die jullie algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van jullie problemen in Macedonië ernstig op de helling zetten. Zo verklaarde uw echtgenoot dat hij het geld van C.(...) leende zonder dat u hiervan op de hoogte was. Hij stelde immers dat hij er u pas van op de hoogte bracht toen hij het geld reeds van C.(...) had geleend en dat u toen hij het u vertelde erg boos op hem was (CGVS echtgenoot, p. 7-8, 14). Uzelf daarentegen verklaarde dat uw echtgenoot de lening met u besprak, dat u akkoord was en dat u uw echtgenoot aanmaande het geld te gaan halen (CGVS, p. 8-9). Uw echtgenoot verklaarde verder dat hij er gedurende drie maanden in slaagde 300 euro terug te betalen en hij dus 900 euro terugbetaalde aan C.(...) (CGVS echtgenoot, p. 5, 8, 9), hetgeen opmerkelijk is gezien u stelde dat jullie slechts twee maanden terugbetaalden, een totaal van 600 euro (CGVS, p. 6). Bovendien stelde uw echtgenoot dat jullie zes maanden hadden gekregen om het geleend geld met interest terug te betalen (CGVS echtgenoot, p. 8) terwijl u stelde dat jullie hier een jaar voor hadden gekregen (CGVS, p. 6). Voorts verklaarde uw echtgenoot dat hij door C.(...) in elkaar geslagen werd en hij gedurende tien dagen in het ziekenhuis verbleef. Een vriend betaalde het ziekenhuis en bracht hem naar huis (CGVS echtgenoot, p. 5, 10). Uzelf verklaarde in eerste instantie dat uw echtgenoot na een week het ziekenhuis verliet nadat hij had betaald. Vervolgens stelde u dat hij het ziekenhuis had ontvlucht en er al zijn documenten had achtergelaten zonder te betalen. Tenslotte stelde u dat een vriend van uw echtgenoot na zijn vlucht uit het ziekenhuis naar het ziekenhuis was teruggekeerd en de rekening voor uw echtgenoot had betaald (CGVS, p. 7-8). Uw echtgenoot verklaarde tot slot zes tot zeven maanden na zijn ziekenhuisopname Macedonië te hebben verlaten (CGVS echtgenoot, p. 11), hetgeen geenszins strookt met uw verklaringen waaruit blijkt dat jullie reeds een maand na zijn ziekenhuisopname Macedonië verlieten (CGVS, p. 9). Dat de geloofwaardigheid van u en uw echtgenoot op de helling staat blijkt tevens uit de vaststelling dat ook wat betreft de medische kosten omtrent de geboortes van uw kinderen jullie verklaringen niet overeen komen. Zo verklaarde uw echtgenoot dat jullie bij de geboorte van uw zoon M.(...) de dokter niet moesten betalen gezien deze een vriend van hem was (CGVS echtgenoot, p. 6). U verklaarde evenwel dat jullie de drie dokters elk 100 euro moesten betalen en dat geen van de dokters een vriend van uw echtgenoot was (CGVS, p. 4). Voorts verklaarde uw echtgenoot dat jullie in Macedonië niet over de blauwe klevers beschikten waarmee jullie konden aantonen dat jullie verzekerd waren. Hij stelde immers dat deze klevers enkel tegen betaling beschikbaar zijn en dat hij nooit enige stappen had ondernomen ze te bemachtigen en jullie er zodoende nooit in bezit hadden gehad (CGVS echtgenoot, p. 6-7, 12-13). U verklaarde evenwel dat zowel uzelf als uw echtgenoot in bezit waren van een verzekeringsboekje én van de blauwe klevers die jullie hadden aangevraagd en die jullie overigens kosteloos hadden ontvangen (CGV S, p. 4-5). Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan jullie problemen met C.(...).”

Verzoekster erkent en bevestigt in haar verzoekschrift dat zij en haar echtgenoot tegenstrijdige verklaringen aflegden, en stelt dat “het (...) heel begrijpelijk en rationaal te verklaren” is “dat er tegenstrijdigheden gevonden worden tussen verklaringen onder partners. Juist het tegendeel zou verbazen”.

Verzoeksters opmerking in het verzoekschrift dat “zowel zichzelf als haar echtgenoot weinig geleerd zijn”, waarmee zij vergeefs de vastgestelde contradicties in hun verklaringen tracht te verschonen, neemt niet weg dat van verzoekster en haar echtgenoot coherente en eenduidige verklaringen kon en mocht worden verwacht, in het bijzonder omtrent belangrijke elementen in hun relaas, zoals o.a. omtrent de aangegane lening bij C. -oftewel de concrete aanleiding van hun beweerde problemen en dus een essentieel element in het relaas dat de kern ervan raakt en uitmaakt- alsook aangaande o.a. de tijdsperiode tussen de ziekenhuisopname van verzoeksters man en hun vertrek nadien uit Macedonië. Verzoekster en haar echtgenoot bleven hier echter in gebreke, getuige de verschillende vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties.

Verzoekster ontkracht, noch weerlegt de verschillende vastgestelde tegenstrijdigheden en zij biedt er geen aannemelijke verklaring voor. De in de aangevochten beslissing opgesomde tegenstrijdigheden en incoherenties vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben, in weerwil van verzoeksters algemene verzuchtingen, geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot of verband houden met het vertrek uit het land van herkomst. De vastgestelde contradicties zetten, zo oordeelde ook de commissaris-generaal terecht, de geloofwaardigheid van het relaas ernstig op de helling.

4.4. Verzoekster maakt hoe dan ook, daargelaten de geloofwaardigheid van haar verklaarde problemen, niet in concreto aannemelijk dat het haar in Macedonië aan nationale bescherming ontbreekt. Uit niets blijkt, en verzoekster toont zelf het tegendeel niet aan, dat de Macedonische autoriteiten haar met betrekking tot haar beweerde problemen en/of bij eventuele problemen in de toekomst in Macedonië, geen hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen bieden.

In de bestreden beslissing wordt in dit op verband op goede grond het volgende vastgesteld:

“Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor eventuele problemen in Macedonië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen heeft gekend (CGVS, p. 11). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de “State Commission for the Prevention of Corruption”. Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het verwijzen naar (informatie over) de situatie van Roma in Macedonië, zonder deze evenwel te betrekken op haar eigen situatie. Verzoekster slaagt er (hiermee) echter geenszins in de objectieve, zeer gedetailleerde en uitgebreid gedocumenteerde informatie van het Commissariaat-generaal vevat in het administratief dossier -die bovendien voor het overgrote deel recenter is dan de informatie door verzoekster aan haar verzoekschrift gevoegd- omtrent

o.a. de algemene situatie, de situatie van Roma en de beschermingsmogelijkheden in Macedonië, waaruit o.a. blijkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, in een ander daglicht te stellen. Zo de informatie van verzoekster al betrekking heeft op de beschermingsmogelijkheden in Macedonië en in zoverre (dan nog) actueel, dient opgemerkt te worden dat uit deze informatie geenszins blijkt dat de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zijn en dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekster zegt te vrezen.

4.5. Een verwijzing, zoals verzoekster, naar de (als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde informatie over de) situatie en discriminatie van en het geweld tegen de Roma in Macedonië, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of hem haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier, door louter naar algemene informatie te verwijzen, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

4.6. Verzoekster voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

4.7. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 16 april 2018, voert verzoekende partij aan dat zij reeds in 2010 in België was en samen met haar familie naar Macedonië terugkeerde. Verzoekende partij is van oordeel dat de problemen van de Roma in het algemeen in Macedonië onderbelicht werden in de bestreden beslissing en de beschikking, nu zelfs de politie zich schuldig maakt aan mishandelingen van de Roma. Verzoekende partij vervolgt dat de realiteit voor de Roma heel anders is dan wordt voorgesteld in de stukken en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoekende partij stelt dat er geen sancties worden opgelegd voor politie en anderen die zich schuldig maken aan mishandeling en discriminatie. Verzoekende partij is van oordeel dat meer naar de praktijk dient gekeken te worden. De Roma zijn slachtoffer van ernstige discriminatie, hebben geen tewerkstelling, en er is een algemeen klimaat van gebrek aan werk, onderwijs en gezondheidszorg. Verzoekende partij verklaart de tegenstrijdige verklaringen door te wijzen op het feit dat zij weinig geschoold is en het vreemd zou zijn moesten zij en haar echtgenoot hetzelfde verklaard hebben.

De Raad wijst er nogmaals op dat een verwijzing naar de situatie van de Roma in Macedonië, niet volstaat om aan te tonen dat men in het land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hier geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Waar verzoekende partij verwijst naar de situatie van de Roma in Macedonië, wijst de Raad op hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande in de bestreden beslissing heeft vastgesteld: *“Wat tot slot de verklaringen van uw echtgenoot betreft waaruit blijkt dat hij in Macedonië geen werk vond en hij vermoedt dat dit komt omdat hij Rom is (CGVS echtgenoot, p. 13-14), dient opgemerkt te worden dat uit zijn verdere verklaringen blijkt dat het voor iedereen moeilijk is werk te vinden en dat hem nooit werd gezegd dat hij geen werk kreeg omwille van zijn etnie. Wel zou men uw echtgenoot meermaals gezegd hebben te moeten wachten of later terug te keren gezien er op dat moment geen werk beschikbaar was (CGVS echtgenoot, p. 14). Hier dient verder te worden gewezen op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat heel wat Roma in Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Macedonische autoriteiten de “Strategie voor Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020” goedgekeurd. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen.*

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Eventuele problemen van discriminatie in Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de anti-discriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.”

Verder wijst de Raad op de grond in de beschikking waar omtrent de beschermingsmogelijkheden als volgt wordt gesteld: *“4.4. Verzoekster maakt hoe dan ook, daargelaten de geloofwaardigheid van haar verklaarde problemen, niet in concreto aannemelijk dat het haar in Macedonië aan nationale bescherming ontbreekt. Uit niets blijkt, en verzoekster toont zelf het tegendeel niet aan, dat de Macedonische autoriteiten haar met betrekking tot haar beweerde problemen en/of bij eventuele problemen in de toekomst in Macedonië, geen hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen bieden.*

In de bestreden beslissing wordt in dit op verband op goede grond het volgende vastgesteld:

“Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor eventuele problemen in Macedonië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen heeft gekend (CGVS, p. 11). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de “State Commission for the Prevention of Corruption”. Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Met voorgaand betoog weerlegt noch ontkracht verzoekende partij voorgaande vaststellingen.

Waar verzoekende partij aanhaalt dat zij de tegenstrijdige verklaringen verklaart door te wijzen op het feit dat zij weinig geschoold is en het vreemd zou zijn moesten zij en haar echtgenoot hetzelfde verklaard hebben, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: "4.3. Verzoekster weerlegt op geen enkele wijze de motivering in de bestreden beslissing waar op goede grond het volgende wordt vastgesteld:

"In het kader van uw huidige derde asielaanvraag haalt u aan problemen gekend te hebben met een Albanees van wie uw echtgenoot geld geleend heeft. Er dient evenwel gewezen te worden op verschillende flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenoot, die jullie algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van jullie problemen in Macedonië ernstig op de helling zetten. Zo verklaarde uw echtgenoot dat hij het geld van C.(...) leende zonder dat u hiervan op de hoogte was. Hij stelde immers dat hij er u pas van op de hoogte bracht toen hij het geld reeds van C.(...) had geleend en dat u toen hij het u vertelde erg boos op hem was (CGVS echtgenoot, p. 7-8, 14). Uzelf daarentegen verklaarde dat uw echtgenoot de lening met u besprak, dat u akkoord was en dat u uw echtgenoot aanmaande het geld te gaan halen (CGVS, p. 8-9). Uw echtgenoot verklaarde verder dat hij er gedurende drie maanden in slaagde 300 euro terug te betalen en hij dus 900 euro terugbetaalde aan C.(...) (CGVS echtgenoot, p. 5, 8, 9), hetgeen opmerkelijk is gezien u stelde dat jullie slechts twee maanden terugbetaalden, een totaal van 600 euro (CGVS, p. 6). Bovendien stelde uw echtgenoot dat jullie zes maanden hadden gekregen om het geleend geld met interest terug te betalen (CGVS echtgenoot, p. 8) terwijl u stelde dat jullie hier een jaar voor hadden gekregen (CGVS, p. 6). Voorts verklaarde uw echtgenoot dat hij door C.(...) in elkaar geslagen werd en hij gedurende tien dagen in het ziekenhuis verbleef. Een vriend betaalde het ziekenhuis en bracht hem naar huis (CGVS echtgenoot, p. 5, 10). Uzelf verklaarde in eerste instantie dat uw echtgenoot na een week het ziekenhuis verliet nadat hij had betaald. Vervolgens stelde u dat hij het ziekenhuis had ontvlucht en er al zijn documenten had achtergelaten zonder te betalen. Tenslotte stelde u dat een vriend van uw echtgenoot na zijn vlucht uit het ziekenhuis naar het ziekenhuis was teruggekeerd en de rekening voor uw echtgenoot had betaald (CGVS, p. 7-8). Uw echtgenoot verklaarde tot slot zes tot zeven maanden na zijn ziekenhuisopname Macedonië te hebben verlaten (CGVS echtgenoot, p. 11), hetgeen geenszins strookt met uw verklaringen waaruit blijkt dat jullie reeds een maand na zijn ziekenhuisopname Macedonië verlieten (CGVS, p. 9). Dat de geloofwaardigheid van u en uw echtgenoot op de helling staat blijkt tevens uit de vaststelling dat ook wat betreft de medische kosten omtrent de geboortes van uw kinderen jullie verklaringen niet overeen komen. Zo verklaarde uw echtgenoot dat jullie bij de geboorte van uw zoon M.(...) de dokter niet moesten betalen gezien deze een vriend van hem was (CGVS echtgenoot, p. 6). U verklaarde evenwel dat jullie de drie dokters elk 100 euro moesten betalen en dat geen van de dokters een vriend van uw echtgenoot was (CGVS, p. 4). Voorts verklaarde uw echtgenoot dat jullie in Macedonië niet over de blauwe klevers beschikten waarmee jullie konden aantonen dat jullie verzekerd waren. Hij stelde immers dat deze klevers enkel tegen betaling beschikbaar zijn en dat hij nooit enige stappen had ondernomen ze te bemachtigen en jullie er zodoende nooit in bezit hadden gehad (CGVS echtgenoot, p. 6-7, 12-13). U verklaarde evenwel dat zowel uzelf als uw echtgenoot in bezit waren van een verzekeringsboekje én van de blauwe klevers die jullie hadden aangevraagd en die jullie overigens kosteloos hadden ontvangen (CGV S, p. 4-5). Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan jullie problemen met C.(...)."

Verzoekster erkent en bevestigt in haar verzoekschrift dat zij en haar echtgenoot tegenstrijdige verklaringen aflegden, en stelt dat "het (...) heel begrijpelijk en rationaal te verklaren" is "dat er tegenstrijdigheden gevonden worden tussen verklaringen onder partners. Juist het tegendeel zou verbazen".

Verzoeksters opmerking in het verzoekschrift dat "zowel zijzelf als haar echtgenoot weinig geleerd zijn", waarmee zij vergeefs de vastgestelde contradicties in hun verklaringen tracht te verschonen, neemt niet weg dat van verzoekster en haar echtgenoot coherente en eenduidige verklaringen kon en mocht worden verwacht, in het bijzonder omtrent belangrijke elementen in hun relaas, zoals o.a. omtrent de aangegane lening bij C. -oftewel de concrete aanleiding van hun beweerdde problemen en dus een essentieel element in het relaas dat de kern ervan raakt en uitmaakt- alsook aangaande o.a. de tijdsperiode tussen de ziekenhuisopname van verzoeksters man en hun vertrek nadien uit Macedonië. Verzoekster en haar echtgenoot bleven hier echter in gebreke, getuige de verschillende vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties.

Verzoekster ontkracht, noch weerlegt de verschillende vastgestelde tegenstrijdigheden en zij biedt er geen aannemelijke verklaring voor. De in de aangevochten beslissing opgesomde tegenstrijdigheden en incoherenties vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben, in weerwil van verzoeksters algemene verzuchtingen, geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot of verband houden met het vertrek uit het land van herkomst. De vastgestelde contradicties zetten, zo oordeelde ook de commissaris-generaal terecht, de geloofwaardigheid van het relaas ernstig op de helling.” Verzoekende partij werpt geen ander licht op deze vaststellingen.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene opmerking dat zij reeds in 2010 in België was en samen met haar familie naar Macedonië terugkeerde, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 16 april 2018 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS, kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS